

μασία, ἡ δηλοῦσα τὸ μικροτάτους γράμμασι γράψιμον τῶν ἐξηγητικῶν λέξεων υπεράνωθεν ἀκριβῶς τῶν τοῦ ἀρχαίου χειμέλου, καθὼς ἐσυνειθίζετο ἐν τοῖς πρώην Ἑλλησκηνοῖς ἡμῶν σχολείοις ἕως περὶ τοὺς χρόνους τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821. Ὁ Κοραῆς ὅμως ἐν Ἀτ. τόμ. δ' σελ. 704 ἐνέγραφε τὴν σημασίαν τῆς ταύτην ἐκ τοῦ Δουκαγγείου λεξικοῦ τοῦ ἐκδοθέντος τῷ 1688.

ψυχοσθητικὴ παραίσθησις, ἡ Γαλλιστὶ hallucination psychosensorielle. Κ. Ἡρ. Βασιᾶδ.

ψυχαγαγῶστικόν, τό. Ἀπρ. 28 Μαρτίου 91.

ψυχαγῶσ, τά. (φυτολογ.) Λατινιστὶ papilionaceae. — Αἴμ. Νον. 73.

Ψυχάρειος, 2. τοῦ Ἰω. Ψυχάρη (ἐν τοῖς γλωσσικοῖς.) Κ. Ν. Ῥάδ. 90. — Ψυχάρεια, τὰ κατ' αὐτὸν καὶ περὶ αὐτοῦ ἐν Ἀθήναις συμβάντα καὶ λεγθέντα. Νέα ἐφ. 11 Νο. 93. — Ἴδε καὶ τὰς ἐξῆς πέντε λέξεις.

Ψυχαρίδης, εὼ, ὄν. κύρ. πλαστόν. Γ. Γ. Ῥαζῆς 94.

Ψυχαρίζοντες, οἱ. Ἀνατολὴ 5 Μαΐου 96.

Ψυχαρισμός, 3. Κ. Ν. Ῥάδος 90. — ψυχαριστοί, οἱ. Ἄστου 25—6 Μαρτ. 93. — Κίμ. ἐν Ἀπρ. 95. — ψυχαρισιώτες, 3. Κ. Παλαμ. ἐν Ἔστ. 21 Ἰουν. 92.

Ψυχαρισμός, ὁ. (ἐν τοῖς γλωσσικοῖς.) «Ἐφ.» 31 Μαρτ. 89. — Στ. Δ. Βάλβ. ἐν Νέα Ἐφημ. 30 Ἰαν. 94. — Ἀπρ. 22 Ἀπρ. 96. — Ἡ Ἀχρόπολις ἐσχάτως μάλιστα, υπερβάλλει, ὡς μὴ ὄφειλε, τὸν ἀηδῆ Ψυχαρισμὸν.

«Ψυχαριστῆς πρώτης» (δηλ. τάξεως ἢ ποιότητος), ὁ. Ἀπρ. 25 Ἰουλ. 90.

ΨυχαροΠαλλικὴ γλῶσσαι, ἡ. Σ. Α. Κ. 93.

Ψυχαρόφιλος, ὁ φιλῶν τὸ γλωσσικὸν σύστημα τοῦ Ἰω. Ψυχάρη. Νέα ἐφημ. 19 Αὐγ. 88.

ψυχασθενής, 2. Ἀπρ. 26 Μαρτ. 95. — Ἔστ. 4 Δεκ. 98.

ψυχατρεία, ἡ. Περιοδικὸν Ὅμηρος. — Πρβλ. ψυχατρεία καὶ ψυχατρεία ἡ.

ψυχατρείον, τό.

= **ψυχατρεία**, ἡ. Πανελ. σύντροφ. 91. — Ἀγ. Βλ. λ. 97.

= **ψυχατρική**, ἡ. Ἰγν. Μοσχ. 74.

ψυχατρικός, 3. Ἀγ. Βλ. λεξ. 97. — ψυχατρικὴ ἑταιρεία ἐν Παρισίοις. Ἀπρ. 3 Ἰαν. 97.

ψυχατρικῶς. Ἀγ. Βλ. ἐν Ἀστει 7 Ἰουλ. 97, ἐν ἐπιφυλ.

= **ψυχίατρος**, ὁ. Ἰγν. Μοσχ. 74. — Ἀπρ. 30 Μαρτ. 87. — Ἐφ. 2 Ἰουλ. 89. — Ἀγ. Βλ. λ. 97. — Πρβλ. ψυχοθεραπευτῆς.

= **ψυχισμός**, ὁ κατὰ τὸν Γ. Ε. Stahl. Σπ. Μαυρογέν. ἐν Ἑλ. φιλολ. Σουλ. Κοτπλωσ 63. — Χρυσάλ. — Ἄστου 24—5 Αὐγ. 92.

= **ψυχιστοί**, οἱ. Ἀντ. Ι. Γραφεὺς ἐν Ἀστει 24—5 Αὐγ. 92.

ψυχοβιολογικός, 3. (φαινόμενα.) Ἔστ. 1 Ἀπρ. 90.

ψυχογραφῶ — ὤ. «Ἐν ἐκκλησιαστικῷ βιβλίῳ ψυχογραφηθέντι εὔρον κτλ.» Π. Τριανταφ. ἐν «Οἱ φυγάδες τῆς Τραπεζούντος» σελ. 128. — Ὁδὴ σημαίνει ἡ λέξ. Ἰωσφ. τὸ γράφειν κατὰ τὴν λεγομένην ψυχαγωγίαν, ὡς ἐγίνετο ἄλλοτε ἐν τοῖς Ἑλλησκηνοῖς ἡμῶν σχολείοις. — ψυχογραφίαν δὲ ὠνόμασαν ἀπο δεκαετηρίδων τινῶν οἱ Φράγκοι πνευματισταὶ καὶ τραπεζοκινηταὶ τὸ γράφειν καὶ ἰχνογραφεῖν βοηθία ἀφανῆ πνευμάτων ἢ ψυχῶν ἀνθρώπων ἀποθανόντων ἔτι δὲ καὶ ψυχογράφον ἐν ὄργανον πρὸς ταῦτα χρησιμεῖον! Παρ' ἡμῖν δὲ ὁ Ν. Δ. Ἐπισκοπὸς. ἐν τῇ Ἔστ. τῆς 6 Νο. 94 ἐξέδωκε «ψυχογραφίαν» (δηλ. φρενολογικὴν, ὡς λέγει εἰκονα) τοῦ Καλιγῶλα!

ψυχογραφία, ἡ. Ἀπρ. 3 Ἰαν. 96. — Ἴδε τὸ ἀνωτέρω.

ψυχοδάκρυτο σέβας, τό. Ἰ. Γ. Γουκασιάνος 89.

ψυχοδέρκεια, ἡ. Ἰ. Ν. Λεβ. 53.

ψυχοδιωγῆς, 2. (θάνατος.) Ἐξῶδοι.

ψυχοδράκτης θάνατος, ὁ. Ἰω. Ζαμπέλι.

ψυχοδροσοιστικός, 3. Γ. Π. ἐν Ἀπρ. 2 Αὐγ. 95.

ψυχοδρόσος, 2. δροσίζων τὴν ψυχὴν. Ἀπρ. 5 Σεπτ. 91.

ψυχοειδής, 2. (στεφάνη φυτῶν.) Θ. Γ. Ὀρφ. 52. — Αἴμ. Νον. 73. — ψυχοειδῆ ἔντομα, τά. Π. Σ. Κονδύλης ἐν Βύρωνι 76.

ψυχοθεραπεία, ἡ. Ἔστ. 8 Νο. 93. — Ἑλλήν ἐν Ἀπρ. 1 Ἰουν. 98. — Ἡὼς ἐν Ἀπρ. 18 Σεπτ. 98.

ψυχοθεραπευτής, ὁ. Καιροὶ 3 Ἰουλ. 94.

= **ψυχοθεραπευτήρια** ὠραιότης, ἡ. Ἀπρ. 11 Αὐγ. 92.

ψυχοϊατρεία, ἡ. Περιοδ. Ὅμηρος.

ψυχοκαταστάσεις, αἱ. Ἀπρ. 20 Δεκ. 93.

ψυχοκινήτικός, 3. Ν. Πεζόπ. 92.

ψυχοκομεία, τά. (ὁμοῦ μετὰ τοῦ νευροκομεία.) Ἑλλήν ἐν Ἀπρ. 4 Νο. 92.

«**ψυχοκατασία** μᾶλλον ἢ ψυχαγωγία» (ἡ ἐν τοῖς σχολείοις ἡμῶν πρώην ἐθισμένη.) Ἀδ. Κορ. 05.

